

hensyn til skatteydere, der har børn at forsørge. Hidtil er dette sket dels ved at give børnefradrag i det indkomstbeløb, der beregnes skat af, dels ved at give børnetilskud. Børnefradragene ydes med samme beløb pr. barn uanset indkomstens størrelse, og skattelettelsen pr. barn bliver derfor større, jo højere indkomst skatteyderen har. Til gengæld er børnetilskuddene navnlig til fordel for skatteydere med mindre indtægter, idet tilskudsbeløbene aftager i størrelse, efterhånden som indtægten forøges, og falder helt bort ved en skala-indkomst på 16 000 kr. Normalt ydes børnetilskuddet som et fradrag i den pålignede skat, og kun i de tilfælde, hvor børnetilskuddet overstiger skatten, bliver der tale om kontante udbetalinger. Disse regler tænkes afløst af en ordning, hvorefter børnefradragene bortfalder, medens de nuværende børnetilskud forhøjes og ydes med samme beløb pr. barn uanset indkomstens størrelse. Reglerne om børnetilskud er nu optaget i de årlige udskrivningslove, og forslag om ændrede børnetilskud for skatteåret 1961-62 vil derfor blive optaget i forslaget til udskrivningslov for skatteåret 1961-62, der først skal fremsættes om nogle måneder. Derimod findes reglerne om børnefradrag i ligningsloven, og som et led i den påtænkte reform foreslås disse fradrag derfor nu ophævet.

Disse ændringer gør det nødvendigt også at ændre reglerne om, hvornår et hjemmeværende barn skal ansættes selvstændigt til skat og dermed ikke længere give ret til børnetilskud.“

Efter at have været gjort til genstand for en indgående l. behandling henvises lovforslaget til et udvalg, der i sin enstemmige betænkning bl. a. udtaler:

„Ændringsforslag nr. 3 vedrører retten til fradrag af betalte personlige skatter. Efter de gældende regler er fradragets retten betinget af, at de erlagte skatter er forfaldne. Ved ændringsforslaget åbnes der adgang til at fradrage alle de i indkomståret betalte pålignede personlige skatter, selv om de ikke er forfaldne. Ændringen har til formål at give skatteydere med svingende indtægter en begrænset adgang til at udjævne deres skattepligtige indkomster.

Ændringsforslag nr. 4 vedrører reglerne om formueansættelsen af skibe. Efter den gældende bestemmelse i statsskattelovens § 14, nr. 4, skal skibe og andre løsøregenstande principielt ansættes efter deres salgsværdi. Bestemmelsen praktiseres således, at skibe, herunder fiskerkuttere, medregnes i den skattepligtige formue med et beløb svarende til 75 pct. af maksimalforsikringsværdien, medens maskiner, inventar og lignende driftsmidler indgår i den skattepligtige formue med den i henhold til afskrivningsloven opgjorte saldo-værdi.

Et af finansministeriet nedsat sagkyndigt udvalg (afskrivningsudvalget) har den 31. august 1960 afgivet betænkning vedrørende den formueskattemæssige værdiansættelse af skibe, maskiner m. v. (betænkning nr. 267). Udvalgets flertal har foreslået, at skibe lige-